

6-9 måneders fængsel, dog med mulighed for både mildere og strengere straffe. Det var på grundlag af det foreliggende materiale vanskeligt at vurdere »normalstraffen« for fuldbyrdet overfaldsvoldtægt. Et forsigtigt skøn førte dog frem til, at udgangspunktet for straffastsættelsen, hvis der ikke forelå skærpene omstændigheder, formentlig lå i niveauet omkring 1 år og 6 måneders fængsel. Hvis der forelå skærpene omstændigheder udmålte straffen til mellem 2 og 3 års fængsel. Med hensyn til forsøg på kontaktvoldtægt skønnedes det i redegørelsen, at strafniveauet nogenlunde svarede til niveauet for forsøg på overfaldsvoldtægt, dvs. 6-9 måneders fængsel, dog med mulighed for både mildere og strengere straffe.

For så vidt angår straffen for fuldbyrdet kontaktvoldtægt, fremgår det af redegørelsen, at de fleste straffe lå i niveauet mellem fængsel i 6 måneder og fængsel i 1 år og 6 måneder, og hvis der ikke var anvendt vold af betydning eller ikke forelå andre skærpene omstændigheder, lå straffen i niveauet 6-10 måneders fængsel. Vedrørende forsøg på parvoldtægt forelå der kun en dom, hvor straffen blev udmålt til 6 måneders fængsel betinget med vilkår om samfundstjeneste. For så vidt angår fuldbyrdet parvoldtægt, blev det antaget, at »normalstraffen« lå i niveauet 6-8 måneders fængsel, men der var i det undersøgte materiale også flere eksempler på højere straffe i sager, hvor der forelå skærpene omstændigheder. (Rigsadvokaten Informerer, nr. 17/2007, se bilag vedr. redegørelse om § 216).

Rigsadvokaten har løbende fulgt strafudmålingen i sager vedrørende voldtægt siden vedtagelsen af lovforslag nr. L 118 den 6. juni 2002 og har siden januar 2004 afgivet 4 redegørelser vedrørende straffeniveauet i voldtægtsager. Konklusionerne i disse redegørel-

ser er, at strafskærpelsen på ca. et år er slået igennem i forbindelse med voldtægt i langt hovedparten af sagerne vedrørende voldtægt. I de sager, hvor dette ikke har været tilfældet, har der for de flestes vedkommende været tale om formildende omstændigheder (f.eks. at der ikke har været anvendt vold af betydning osv.). I den seneste redegørelse, Rigsadvokaten Informerer, nr. 17/2007, bilag vedrørende redegørelse om § 216, som i alt omfattede 27 by- og landsretsdomme afsagt i perioden fra den 1. september 2006 til udgangen af februar 2007, skriver Rigsadvokaten: »I det omfang, der ikke er sket en skærpelse af straffen med fuldt ud 1 år, er der dog i de fleste sager sket en væsentlig forhøjelse af straffen, ligesom det i dommenes præmisser er anført, at der foreligger formildende omstændigheder, der har begrundet fastsættelse af en lavere straf, og at der ikke er anvendt vold af betydning, ligesom parternes indbyrdes forhold er tillagt betydning (...) Der foreligger dog også i undersøgelsen enkelte domme, hvor straffen efter min opfattelse burde have været højere, selv om der må antages at være sket en vis skærpelse i forhold til tidligere praksis (...) på trods af disse enkelte sager er det fortsat min opfattelse, at det samlede billede af domspraksis viser, at strafskærpelsen er gennemført i praksis.«

I det store hele viser Rigsadvokatens gennemgang af domme vedrørende § 216, at stramningen i lovgivningen har haft den ønskede virkning.

Justitsministeren har dog i en besvarelse til Folketingets Retsudvalg i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 111 i folketingsåret 2006-07 fremlagt en opgørelse over antallet af ubetingede domme og den gennemsnitlige strafflængde af disse vedrørende § 216 år for år i perioden 2001 til 2005.

Udviklingen i længden af ubetingede fængselsstraffe vedr. § 216.

	2001		2002		2003		2004		2005	
	Antal ubetingede domme	Straflængde (i mdr.)	Antal ubetingede domme	Straflængde (i mdr.)	Antal ubetingede domme	Straflængde (i mdr.)	Antal ubetingede domme	Straflængde (i mdr.)	Antal ubetingede domme	Straflængde (i mdr.)
§ 216	59	14,9	59	16,8	59	20,8	47	24,3	46	20,8

Kilde: Svar på spørgsmål nr. 5 af 30. april 2007 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende B 111, 2006-07, (Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb).

Det fremgår tydeligt af tabellen, at der er sket en stigning i straffen efter vedtagelsen af skærpelsen i juni 2002. I 2001 var den gennemsnitlige strafflængde ca. 15 måneder. Dette var steget til ca. 24 måneder i 2004, hvorefter det faldt til ca. 21 måneder i 2005. De

store udsving skyldes sandsynligvis, at der er relativt få domme, og at antallet svinger en del fra år til år. Det er dog helt klart, at strafflængden i praksis ikke er steget med et helt år, som det ellers var intentionen med skærpelsen i 2002. Der kan være flere årsager til dette.